

Mahcup Bir Toz Bulutuydu İyimserliğin

– S. Yetgin · 23 Ekim 2014

Kıpır kıpır bir telaşla çalışıyordu yürek telim
Göğsümdeki tefler seviyi fısıldıyordu
Sarhoş kuşlar uçuyordu gökyüzümden
Işıklar kendi duvarına çarpıp sese dönüyordu
Sesinin kilometrelerini aşmak için kulaçladım adımları
Yollardan kocaman toz bulutları kalktı
Ben varlığına uzandım. Sendin ruhumun kalburunu ters düz edip seslenen
Merhabandı beni uzaklardan yakınlara savuran
Dağlardı üzerime yuvarlanan
Ve ben o toz bulutunun altından kalkarak
Senin iç sesine sarıldım.

Az sonra savaşlar bitmişti şehirlerimizde
Gün isyanını sona erdirmiş bize açmıştı tüm kapılarını
Sarıldık tarumar bir toz bulutunun içinde birbirimize
Tedirgin, o ılıman denizler yeniden dil oldu kimsesizliğimize
Şiir sustu, biz konuştuk
An konuştu, biz sustuk
Mağrur bir düşün içinde
Mahcup çocuklar gibi yuvarlanıyorduk... Selahattin YETGİN